

Tarmo Noop: „Hindan seda, kui inimesel on süsteemne haridus“

Teeli Rimmelg

Mis ajendas Teid kui eduka ettevõtte tippjuhti õppima EBSi Juhtimiskoolituse Keskuse tippjuhtide strateegilise juhtimise programmis?

Tundsin, et aeg oli küps ennast värskendada. Usun, et ettevõtte areneb sama kiiresti kui töötajad ning mulle meeldib end iga paari aasta tagant täiendada. Üks asi on käia paaripäevastel konverentsidel, teine aga osaleda süsteemselt iga kuu paar päeva õppetöös koos teiste juhtidega. Pean püsivat enesearendamist väga oluliseks, sest muidu on raske tänapäevases ettevõttes hakkama saada. Arvan, et iga juht võiks viie aasta tagant põhjalikumalt midagi juurde õppida.

Mis õppetööst eriti meelde jäi?

Õppimise tõhusus oleneb suurel määral õppejõust – kui kaasakiskuvalt ta suudab õpetada. Kui õppejõud annab materjali edasi põnevalt ja kasutab huvitavaid näiteid, siis hakkavad ka kuulajad kaasa mõtlema ja omandavad aine paremini. Hea õppejõud suudab ka raske aine kaasakiskuvaks ja lihtsaks teha. Eriti on mulle meelde jäänud praeguseks kahjuks küll juba meie hulgast lahkunud värvika õppejõu Endel Laanvee kõne- ja väitluskunsti loengud.

Samuti meeldisid mulle elavad grupiarutelud, kus sai teiste juhtidega teemade üle ägedalt vaielda ja nende kogemusest õppida. Õppimise juures on tähtis nii vanade tõdede meeldetuletamine kui ka võimalus teistega nende üle vaielda ja edasi arendada.

Kas saite tööks juurde häid mõtteid?

Kindlasti sain palju mõtlemisainet Pariisis toimunud turunduskursusel õpitust, mida rääkisin edasi ka oma ettevõtte töötajatele. Mingisse teemasse sügavuti minek ja analüüs paneb ka igapäevast tööd teistmoodi vaatama ja äkitselt lööb lambi põlema – ohoo, seda võiksin ju ise ka kasutada.

Kui oled juba vanem ja töötad juhina, siis pole lihtsalt teadmisel enam mõtet. Alati pead mõtlema, mis saadud tarkusega peale hakata. Kui õpituga pole praktikas midagi teha, siis ununeb see niikuinii ära.

Kas pärast pingelist tööpäeva polnud raske loengus istuda?

Eks iga muutus nõuab teatavat pingutust. Kindlasti oleks olnud mugavam õppimise asemel kodus olla või sõpradega aega veeta. 4–5 päeva kuus Tallinna õppima sõita nõudis omajagu distsipliini ja pingutust. See on muudatus igapäevases elus ja iga muudatus nõuab ebamugavustoonist väljumist ja enese tagant sundimist. Ilma pingutamata ei toimu kunagi arengut ja edasiminekut.

Samas olid loengud huvitavad. Lisaks vanade põhitõdede meeldetuletamisele tegime palju ka praktilisi töid ja osalesime aruteludes. Omavahelised vaidlused tegid õppimise põnevaks ja panid kaasa mõtlema.

Õppimise tulemus sõltub palju enda suhtumisest. Kui lähed loengusse juba eelarvamusega, et niikuinii seal midagi tarka ei räägita, siis ei leiagi sealt tavaliselt midagi. Kui aga mõtled pidevalt kõnelejale kaasa ja küsid õigeid küsimusi, siis reeglina mingi iva enda jaoks alati ka saad. Inimene peab ise aktiivne olema, tuimast kuulamisest pole kasu.

Mis lisaväärtus õppetöoga kaasnes?

Alahinnata ei saa ka kursuselt saadud emotsionaalset laengut ja uusi sõpru, kellega siiani vabal ajal läbi käime. Kursusele annavad näo inimesed ja meie kursusel õppisid edukate ettevõtete juhid, kellega asjade arutamine oli väga arendav. Heas seltskonnas omandad alati asju kiiremini ja ootad uusi kohtumisi põnevusega. Samas tuleb areng siiski iga inimese seest ja sõltub individuaalsest tahtest. Veerevale kivile sammalt ei kasva, seega tuleb ennast pidevalt veidi tagant utsitada ja edasi lükata.

Kui palju Te ise uute töötajate värbamisel ülikoolidiplomit arvestate?

Loomulikult ei vaata ma endale alluvaid selle järgi, kellel on rohkem diplomeid kogutud. Aga kui mul oleks kaks võrdset kandidaati, kelle vahel pean valima, siis kindlasti annab magistrikraad juurde plusspunkte. See näitab, et inimene viitsib pingutada ja tal on tahe areneda. Tavaliselt kaasneb sellega ka julgus asju muuta ja pakkuda uusi ideid. Hindan seda, kui inimesel on süsteemne haridus. Lihtsalt konverentsidel ja seminaridel võib ju ka käia, aga kõrgkoolist saadud haridust need ei asenda, pigem täiendavad seal õpitut.

Mis õppimise ajal raskusi valmistas?

Tagantjärele mõtlen kahetsusega, et paljudel kursusekaaslastel jäi tegemata lõputöö, sest nad ei teinud seda kohe, vaid plaanisid natuke edasi lükata. Kahjuks kipub asi nii minema, et seda sobivamat aega ei teki kunagi juurde. Seetõttu soovitan õppijatel alati ühe raksuga ka koera sabast üle saada ja mitte lükata lõputööd tulevikku – tavaliselt jääb see siis ka tegemata.

Mida soovitate praegu eriala valivatele noortele?

Soovitan neil aru saada, mida nad tegelikult tahavad ja milleks neil on eeldusi. Olen kohanud hambaarsti praktikante, kelle käsi värises ja oli kohe näha, et ta ei sobi sellele tööle. Pärast gümnaasiumi võiks inimene juba teada, mis suunas ta edasi liikuda tahab ja mis alal tal on eeldusi.

Samas tuleb endale aru anda, et tänapäeval ei lõpe õppimine ülikooliga. Õppimine on elukestev ja viis aastat ülikooli pole kogu eluks piisav. Tuleb arvestada, et õppimist peab jätkama töö kõrvalt ja ka tööl tuleb ennast pidevalt arendada. Muidu ei saa tänapäeva edukas ettevõttes enam hakkama.

Tarmo Noop on A. Le Coq Tartu Õlletehase juht ning embakas aastatel 2004-2006*

Loe lisa täiskasvanute täiendõppe kohta www.koolitus.ebs.ee

** EMBA on EBS Juhtimiskoolituse Keskuse strateegiliste juhtide täiendõppeprogramm*